

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Komparativní analýza české a italské ústavy a rozbor příslušné právní terminologie

Diplomantka: Adéla Brňovjáková

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

Rozsah: 67 stran vč. bibliografie a vlastních příloh

Předkládaná práce má mezioborovou povahu na pomezí mezi srovnávacím právem a filologií. Primární cíl práce leží v oblasti srovnávacího práva – je jím porovnání ústavy ČR a Itálie ve vybraných aspektech. Sekundárním cílem je rozbor příslušné právní terminologie zejména s ohledem na překlad vybraných italských termínů do češtiny.

V úvodní části diplomantka nejprve představila českou i italskou ústavu na stručně nastíněném pozadí teorie ústavního práva. V detailním pohledu se pak zaměřila na legislativní moc, reprezentovanou institucemi parlamentu i senátu, a na legislativní proces; využívá přitom sekundární literaturu i zdroje primární, tedy samotné texty obou ústav. V komparativní analýze (s. 44-50) pak přehledně porovnává zákonodárné orgány a legislativní proces obou zemí. Jako filolog se necítím kompetentní vyjadřovat k této části detailně. V globálním pohledu se mi jeví použitá metoda adekvátní, interpretace italsky psaných pramenů je korektní a práce tak plní svůj primární cíl.

Část práce věnovaná filologické analýze (s. 51-57) se jeví upozaděná nejen rozsahem, ale do jisté míry i kvalitou zpracování. K rozboru si autorka vybrala šest termínů (*commissione, comitato, giunta, presidente della Camera / del Senato, gruppo parlamentare, ufficio di presidenza*), výběr není explicitně zdůvodněn. Autorka u každého termínu uvádí slovníkové ekvivalenty a popis významu podle (neodborného) výkladového slovníku, přičemž na předchozí vlastní analýzu právní se neodkazuje. V translátologickém rozboru hovoří o možnosti přeložit termín *podle významu* v opozici k překladu *podle smyslu* (s. 54), aniž by bylo zřejmé, jaký teoretický aparát má na mysli. Také výsledný glosář (s. 56-57) je sestaven narychlo, hesla nejsou ani abecedně seříděna.

Po formální stránce práce odpovídá požadavkům. Celkový dobrý dojem poněkud snižuje místy patrná jazyková nejistota – např. u délek českých samohlásek s distinktivní platností (*soudci jmenování* místo *jmenování* na s. 14, *mohou být stíhání* místo *stíhání* na s. 41) a překlepy.

Práce se tedy celkově jeví jako zdařilá, splňuje hlavní cíle, jisté rezervy vykazuje část filologická.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako velmi dobrou.

.....
doc. PhDr. Jan Radlmský, Ph.D.
(oponent DP)

V Českých Budějovicích, dne 13. ledna 2015